

MAGYAR

KÖZLÖNY

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG HIVATALOS LAPJA

Budapest,
2004. szeptember 14.,
kedd

128. szám

Ára: 161,- Ft

TARTALOMJEGYZÉK

Oldal

257/2004. (IX. 14.) Korm. r.	A Magyar Köztársaság Kormánya és az Indiai Köztársaság Kormánya között, a védelmi együttműködésről szóló, Újdelhiben, 2003. november 3-án aláírt Megállapodás kihirdetéséről	11048
32/2004. (IX. 14.) AB h.	Az Alkotmánybíróság határozata	11050
86/2004. (IX. 14.) KE h.	Dandártábornok szolgálati viszonyának megszüntetéséről	11056
87/2004. (IX. 14.) KE h.	Kitüntetés viselésének engedélyezéséről	11056
1088/2004. (IX. 14.) Korm. h.	Dr. Soós Adrianna kormány megbízott felmentéséről	11056
	A Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Földművelésügyi Hivatalának hirdetménye	11057
	A BM Központi Adatfeldolgozó, Nyilvántartó és Választási Hivatal közleménye	11058
	Helyesbítés	11060
	Tárgymutató a 2004. augusztus hónapban kihirdetett jogszabályokról, illetve közzétett határozatokról és közleményekről	

II. rész JOGSZABÁLYOK

A Kormány rendeletei

A Kormány 257/2004. (IX. 14.) Korm. rendelete

a Magyar Köztársaság Kormánya és az Indiai Köztársaság Kormánya között, a védelmi együttműködésről szóló, Újdelhiben, 2003. november 3-án aláírt Megállapodás kihirdetéséről

1. §

A Kormány a Magyar Köztársaság Kormánya és az Indiai Köztársaság Kormánya között, a védelmi együttműködésről szóló, Újdelhiben, 2003. november 3-án aláírt Megállapodást e rendelettel kihirdeti. (A Megállapodás jóváhagyásáról szóló jegyzékváltás alapján a Megállapodás 2004. február 20-án hatályba lépett.)

2. §

A Megállapodás hiteles magyar nyelvű szövege a következő:

„Megállapodás a Magyar Köztársaság Kormánya és az Indiai Köztársaság Kormánya között, a védelmi együttműködésről

A Magyar Köztársaság Kormánya és az Indiai Köztársaság Kormánya (a továbbiakban: együttesen Felek, külön-külön hivatkozva: Fél),

elismerve a Felek közötti védelmi együttműködésben rejlő kölcsönös előnyöket,

attól az óhajtól vezérelve, hogy a két állam közötti kétoldalú kapcsolatok tovább erősödjenek,

megerősítve az Egyesült Nemzetek Szervezetének Alapokmányának céljaira és alapelveire vonatkozó elkötelezettségüket,

törekedve arra, hogy a kölcsönös előnyökre előmozdítsák a védelemmel kapcsolatos technikai együttműködést,

felismerve, hogy az együttműködést hatékonyan és céltudatosan kell megvalósítani, az egyenlőség, a viszonyosság és a kölcsönös előnyök alapján,

a következőkben állapodtak meg:

1. cikk

Cél

(1) Jelen Megállapodás célja a védelmi együttműködés erősítése a Felek közötti ismeretek és tapasztalatok cseréje által.

(2) A Felek (hon)védelmi minisztériumai felelősek jelen Megállapodás végrehajtásáért.

2. cikk

Az együttműködés területei

A Felek ezennel megállapodnak abban, hogy együttműködnek egymással – összhangban nemzeti törvényeikkel, rendelkezéseikkel, valamint mindkét Fél által aláírt nemzetközi megállapodásokkal – a következő területeken:

- a) védelmi és biztonságpolitikai kérdésekben közös tanácskozások;
- b) biztonsági és védelmi kérdésekre vonatkozó információcsere;
- c) katonai kiképzésekre vonatkozó tapasztalatcsere;
- d) együttműködés előmozdítása a védelmi tudományok és technológia területén információcsere, képzés és közös projektek útján;
- e) kétoldalú szerződések támogatása a katonai szférában a képzés és az információcsere útján;
- f) konzultációk szervezése, információcsere kulturális, katonai jogi és sport kérdésekben;
- g) a kölcsönös előnyök előmozdítása érdekében minden olyan védelmi területen történő együttműködés, amely tekintetében a Felek kölcsönösen megállapodnak.

3. cikk

Védelmi ipari együttműködés

A Felek a védelmi ipari együttműködés körében:

- a) elősegítik az államaikban lévő, védelmi szektor mellett elkötelezett vállalatok és hivatalok, valamint a haditechnikai szövetségek közötti kapcsolattartást;
- b) előmozdítják egymás kutatóintézetei közötti párbeszédet;
- c) kölcsönös megállapodás alapján támogatják a közös projekteket.

4. cikk

Az együttműködés formái

Az együttműködés elsősorban a következő formákban valósulhat meg:

- konzultációk és munkaértekezletek;
- cserelátogatások és egyéb cseretevékenységek;

- katonai oktatók/megfigyelők delegálása;
- katonai intézmények, tanfolyamok, konzultációk, illetve programok kölcsönös látogatása;
- konferenciákon és szemináriumokon való részvétel;
- találkozik a katonai oktatási intézmények és a vezérkar delegációi között;
- dokumentációcsere.

5. cikk

Minősített adatok védelme

(1) A Felek a jelen Megállapodás végrehajtása során az átvett minősített adatokra, információkra vonatkozóan az átdadó Fél által meghatározott azonos minősítési jelölést és azonos védelmet biztosítják.

(2) A Felek biztonsági minősítései és azok megfeleltetése:

Magyar	Angol	Hindi
SZIGORÚAN TITKOS!	TOP SECRET	PARAMGUPT
TITKOS	SECRET	GUPT
BIZALMAS	CONFIDENTIAL	GOPANIYA
KORLÁTOZOTT TERJESZTÉSŰ	RESTRICTED	PRATIBANDHIT

(3) Mindkét Fél vállalja, hogy a másik Félről átvett valamennyi minősített információt az e cikk (2) bekezdésében meghatározott nemzeti minősítéssel látja el, és az annak megfelelő védelemben részesíti nemzeti jogszabályaival összhangban.

(4) Mindkét Fél vállalja, hogy a jelen Megállapodás értelmében átadott iratok, adatok, információk és műszaki berendezések harmadik ország részére történő továbbadása csak az átdadó Fél írásbeli hozzájárulásával lehetséges, és az átvető Fél köteles minden, az átdadó Fél által meghatározott korlátozást tiszteletben tartani.

(5) A Felek az átvett minősített információkat kizárólag a jelen Megállapodásban foglalt célokra használják fel.

6. cikk

Katonai Vegyesbizottság

(1) Jelen Megállapodás célkitűzéseinek és rendelkezéseinek végrehajtása elősegítése céljából a Felek megállapodnak egy magyar–indiai Katonai Vegyesbizottság (a továbbiakban: Bizottság) létrehozásában.

(2) A Bizottság a Magyar Köztársaság Honvédelmi Minisztériuma, illetve az Indiai Köztársaság Védelmi Minisztériuma által kijelölt személyek irányítása alatt áll.

(3) A Bizottság feladata a kétoldalú együttműködés jövő évi programjának kidolgozása, valamint a megelőző évben történt együttműködés eredményének áttekintése.

(4) A Bizottság vezetői egymást írásban tájékoztatják a bizottsági ülések napirendjére vonatkozó javaslataikról. A napirendi pontokat kölcsönös egyetértés alapján határozzák meg.

(5) A Bizottság ülései váltakozva a Magyar Köztársaság és az Indiai Köztársaság területén, rendszeres időközökben kerülnek megtartásra.

(6) A bizottsági üléseken meghozott döntéseket jegyzőkönyvi formában kell rögzíteni.

(7) Viszonossági alapon a fogadó Fél fedezi az egyes bizottsági ülések szervezésével és megrendezésével kapcsolatos költségeket, kivéve a nemzetközi közlekedés és a napidíjak költségeit.

(8) Az együttműködési programokról a Felek jegyzék-váltással vagy diplomáciai úton is megállapodhatnak.

7. cikk

Pénzügyi rendelkezések

(1) Az együttműködés pénzügyi biztosítása kölcsönöségen és jelen Megállapodás alapelveinek tiszteletben tartásán alapul.

(2) A küldő Fél fedezi a nemzetközi utazások, a baleset-és betegbiztosítás költségeit.

(3) A fogadó Fél fedezi a védelmi együttműködési program szervezésével, végrehajtásával kapcsolatos, valamint az országon belüli közlekedés költségeit.

(4) A személyes kiadások a küldő Felet terhelik.

(5) A sport, kulturális és oktatási rendezvényekkel kapcsolatos delegációk látogatásainak költségeit esetenként külön kell szabályozni.

(6) Jelen Megállapodás végrehajtásához kapcsolódó minden egyéb kiadást a Felek kölcsönös megállapodása alapján kell rendezni.

8. cikk

A Felek egyéb nemzetközi egyezményekkel összhangban fennálló kötelezettségei

Jelen Megállapodás nem érinti hátrányosan a Felek más nemzetközi szerződésekből eredő kötelezettségeit, és nem irányul harmadik államok érdekének, biztonságának és területi integritásának megsértésére.

9. cikk

Viták rendezése

Jelen Megállapodás értelmezésével vagy alkalmazásával kapcsolatos vitákat a Felek közötti konzultációk útján, harmadik fél vagy bíróság bevonása nélkül kell rendezni.

10. cikk

Végrehajtási megállapodások

Jelen Megállapodás hatékony végrehajtása érdekében, annak rendelkezéseivel összhangban, a Felek további általános vagy speciális megállapodásokat (végrehajtási megállapodások) köthetnek. A végrehajtási megállapodások rendelkezései nem lehetnek ellentétesek jelen Megállapodással.

11. cikk

Záró rendelkezések

(1) A Felek diplomáciai úton értesítik egymást arról, hogy a Megállapodás hatálybalépéséhez szükséges belső jogi követelményeknek eleget tettek. Jelen Megállapodás a későbbi diplomáciai jegyzék kézhezvételét követő 30. napon lép hatályba.

(2) Jelen Megállapodás ötéves időtartamra kerül megkötésre és hatálya újabb öt-öt éves időszakokra automatikusan meghosszabbodik, amennyiben ezen periódusok lejártá előtt hat hónappal egyik Fél sem nyilvánítja ki jelen Megállapodás hatálytalánítására irányuló szándékát.

(3) A Felek bármelyikének a másik Félhez intézett írásbeli értesítésével a Megállapodás felmondható. Jelen Megállapodás az írásbeli felmondás kézhezvételét követő hat hónap elteltével szűnik meg. Jelen Megállapodás vonatkozó rendelkezései felmondás esetén is mindaddig hatályban maradnak, amíg a folyamatban lévő tevékenységek le nem zárulnak, illetve a felmondáskor végrehajtás alatt lévő tevékenységekből eredő minden kérdés nem rendeződik.

(4) A Felek kölcsönös megegyezése alapján jelen Megállapodás írásban bármikor módosítható vagy kiegészíthető. A módosítások és kiegészítések e cikk (1) bekezdése alapján lépnek hatályba.

Ennek hitelül, a Felek kormányai által felhatalmazott személyek aláírták és megpecsételték jelen Megállapodás – két példányban készült magyar, hindi és angol nyelvű – szövegét, amelyek mindegyike egyaránt hiteles. A fordí-

tásból vagy értelmezésből eredő ellentmondás esetén az angol nyelvű szöveg az irányadó.

Készült Újdelhiben, 2003. november 3-án.

(Aláírások)”

3. §

Ez a rendelet a kihirdetése napján lép hatályba, a Megállapodás rendelkezéseit azonban 2004. február 20. napjától kell alkalmazni.

Dr. Medgyessy Péter s. k.,
miniszterelnök

III. rész HATÁROZATOK**Az Alkotmánybíróság
határozatai****Az Alkotmánybíróság
32/2004. (IX. 14.) AB
határozata****A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!**

Az Alkotmánybíróság mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenesség megállapítása, valamint jogszabály alkotmányellenességének megállapítása és megsemmisítése iránt benyújtott indítvány alapján meghozta az alábbi

határozatot:

1. Az Alkotmánybíróság megállapítja: az Alkotmány 70. § (1) bekezdését sértő – mulasztásban megnyilvánuló – alkotmányellenes helyzet jött létre annak következtében, hogy az Országgyűlés nem alkotta meg azokat a rendelkezéseket, amelyek a választás napján külföldön tartózkodó, az Alkotmány alapján választójogosultsággal rendelkező állampolgárok számára az országgyűlési képviselők választásán aktív választójoguk gyakorlásának, illetőleg az országos népszavazáson való részvételük módját és garanciáit szabályozzák.

Az Alkotmánybíróság felhívja az Országgyűlést, hogy jogalkotási kötelezettségének haladéktalanul tegyen eleget, figyelemmel az országos népszavazásokkal, illetőleg

országgyűlési képviselő választásokkal kapcsolatos határidőkre.

2. Az Alkotmánybíróság – hivatalból eljárva – megállapítja, hogy az Alkotmány 71. § (1) bekezdésében szabályozott választási alapelv érvényesülését sértő, alkotmányellenes helyzet keletkezett annak következtében, hogy a törvényhozó a választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvényben nem alkotta meg a külképviseleti szavazás tekintetében a szavazás titkosságát biztosító garanciális rendelkezéseket.

Az Alkotmánybíróság felhívja az Országgyűlést, hogy jogalkotási kötelezettségének az 1. pontban meghatározottak szerint tegyen eleget.

3. Az Alkotmánybíróság a választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény 99/N. és 99/O. §-a alkotmányellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítványt elutasítja.

Az Alkotmánybíróság e határozatát a Magyar Közlönyben közzéteszi.

INDOKOLÁS

I.

1. Az indítványozó az Országgyűlés népszavazást elrendelő 46/2004. (V. 18.) OGY határozat ellen benyújtott jogorvoslati kérelmében, azzal összefüggésben kérte azt is, hogy az Alkotmánybíróság állapítson meg mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenességet is azért, mert az Országgyűlés nem alkotta meg azokat a szabályokat, amelyek biztosítják a szavazás napján külföldön tartózkodó választópolgárok számára aktív választójoguk gyakorlásának feltételeit, továbbá ugyanezen indítványában kérte a választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény (a továbbiakban: Ve.) 99/N–99/O. §-ai alkotmányellenességének megállapítását és megsemmisítését.

Az Alkotmánybíróság az országos népszavazás elrendeléséről szóló határozat ellen benyújtott jogorvoslati kérelmet elkülönítette és külön eljárásban bírálja el. Így ebben az eljárásban – a választási és népszavazási eljárást általánosan érintő – mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenesség megállapítására és az utólagos normakontrollra irányuló indítványban felvetett alkotmányossági problémákat vizsgálta az Alkotmánybíróság.

2. A mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenesség megállapítására irányuló kérelmében az indítványozó rámutatott arra, hogy a választójog gyakorlásához a

választójog anyagi jogi szabályainak meghatározásán túl kifejezett eljárási szabályok is szükségesek, mert ezek nélkül a választópolgár ténylegesen nem tudja leadni a szavazatát. Az Alkotmány 70. § (1) bekezdésének – az Európai Unióhoz történő csatlakozásról szóló nemzetközi egyezményt kihirdető törvény hatálybalépésének napján, 2004. május 1-jén hatályba lépett – új rendelkezése alapján az országgyűlési képviselők választásán, az országos népszavazáson részt vehetnek azok a választópolgárok is, akik a szavazás napján nem tartózkodnak a Magyar Köztársaság területén. A Ve. hatályos szabályai csak az európai parlamenti képviselők választása tekintetében állapítanak meg eljárási szabályokat ezen állampolgároknak a szavazásban való részvételére. Az indítványozó álláspontja szerint a szavazás napján külföldön tartózkodó választópolgárok aktív választójogát sérti az, hogy az Országgyűlés az országgyűlési képviselők választása és az országos népszavazás esetében nem szabályozta a szavazásban való részvételük rendjét.

3. Az indítvány szerint a Ve. 99/N–99/O. §-ai sértik az Alkotmány 71. § (1) bekezdésében szabályozott titkosság követelményét. A Ve. e szabályai szerint az európai parlamenti képviselők választásán a szavazás napján külföldön tartózkodó választópolgárok a Magyar Köztársaság külképviselein adják le szavazatukat, amennyiben felvételüket kérik a külképviselet külképviseleti névjegyzékébe. Abban az esetben, ha csak egy választópolgár kéri a felvételét a külképviselet névjegyzékébe – figyelembe véve a szavazatszámoló bizottság tagjait is – legfeljebb öt választópolgár fog szavazni a külképviseleten, azaz húsz százalékos valószínűséggel kiszámítható egy választópolgár szavazata. Az indítványozó – a 20/1990. (X. 4.) AB határozatra hivatkozással – fejti ki azt az álláspontját, hogy a választójog titkossága nem abszolút követelmény, a szükségesség/arányosság tesztje szerint korlátozható, azonban ez a teszt magában foglalja azt is, hogy a törvényhozó a korlátozás során köteles az adott cél elérésére alkalmas, legenyhébb eszközt választani. A törvényhozónak ebben az esetben lehetősége lett volna az alkotmányos demokráciákban széles körben alkalmazott, a választás titkosságát kevésbé korlátozó eszközt választani a szavazás rendjének szabályozása során.

Az indítványozó rámutat arra is, hogy a vitatott rendelkezések alkotmányellenességét nem érinti az sem, hogy az Országgyűlés 2004. május 24-i ülésnapján a Ve. olyan módosítását fogadta el, amely szerint az európai parlamenti képviselők 2004. évi választásán a Ve. 99/O. §-a nem alkalmazandó, a 99/N. § szabályait pedig azzal az eltéréssel rendeli alkalmazni, hogy az összes külképviseleten leadott szavazatok számlálását együttesen az Országos Választási Bizottság hatáskörébe utalja. Ez a szabályozás csak átmeneti, egyszeri választás lebonyolítására vonatkozik, a vitatott szabályok továbbra is hatályban maradtak.

II.

Az Alkotmánybíróság e határozatát az alábbi jogszabályi rendelkezésekre alapította:

1. Az Alkotmánynak az indítványozó által felhívott szabályai:

„70. § (1) A Magyar Köztársaság területén lakóhellyel rendelkező minden nagykorú magyar állampolgárt megillet az a jog, hogy az országgyűlési képviselők választásán választó és választható legyen, valamint országos népszavazásban és népi kezdeményezésben részt vegyen.”

„71. § (1) Az országgyűlési képviselőket, az Európai Parlament képviselőit, a helyi önkormányzati képviselőket, valamint a polgármestert és a fővárosi főpolgármestert a választópolgárok általános és egyenlő választójog alapján, közvetlen és titkos szavazással választják.”

2. A Ve.-nek az indítványozó által vitatott rendelkezései:

„99/N. § (1) A külképviseleti szavazás akkor lehetséges, ha azt a fogadó állam nem ellenzi. Nem kerül sor szavazásra azon a külképviseleten, amelynek névjegyzékében egyetlen választópolgár sem szerepel.

(2) A külképviseleti névjegyzékbe felvett választópolgár a külképviseleten, vagy ha a külképviselet épülete nem alkalmas a szavazás lebonyolítására, a külképviselet által biztosított egyéb helyiségben szavazhat. A 61. § (3) bekezdését nem kell alkalmazni. Minden szavazóhelyiségben legalább egy szavazófülkét kell kialakítani és legalább egy urnát kell felállítani.

(3) A külképviseleten a magyarországi szavazás napján, helyi idő szerint 6 és 19 óra között lehet szavazni. Azokon a külképviseleteken, ahol az időeltolódás a közép-európai időhöz képest – 1 óra (greenwichi időzóna), a helyi idő szerinti 6 óra és a közép-európai idő szerinti 19 óra között lehet szavazni. Az amerikai kontinensen létesített külképviseleteken a magyarországi szavazást megelőző napon, helyi idő szerint 6 és 19 óra között lehet szavazni.

(4) Szavazni személyesen lehet. A külképviseleten működő szavazatszámoló bizottság – az útlevelel vagy a személyazonosság megállapítására alkalmas, magyar hatóság által kiállított igazolvány alapján – megállapítja a szavazni kívánó polgár személyazonosságát és azt, hogy szerepel-e a külképviseleti névjegyzékben. Vissza kell utasítani azt, aki személyazonosságát a fenti módon nem tudja igazolni, vagy nem szerepel a külképviseleti névjegyzéken.

(5) Ha a külképviseleten a szavazás lezárását megelőző óráig egyetlen választópolgár sem szavaz, az elsőként szavazó választópolgár a szavazatszámoló bizottság tagja is lehet.

(6) A szavazást akkor is le kell zárni, ha a külképviseleti névjegyzéken szereplő valamennyi választópolgár leadta szavazatát.”

„99/O. § (1) A külképviseleti szavazás eredményéről készült jegyzőkönyvet a külképviseleti választási iroda ve-

zetője – elektronikus úton – haladéktalanul továbbítja az Országos Választási Irodához. A jegyzőkönyv elektronikus úton továbbított adatait az adatlapok adataival megegyező módon kell kezelni, a külképviseleti választás eredményéről nem kell külön adatlapot kiállítani.

(2) Az Országos Választási Iroda az (1) bekezdés szerinti adatokat úgy tárolja, hogy csak a szavazás magyarországi lezárását követően válhassanak hozzáférhetővé. A szavazás magyarországi lezárását követően ezeket az adatokat az Országos Választási Iroda mint a választás nem hiteles eredményét tartalmazó tájékoztató adatokat hozza nyilvánosságra.

(3) A külképviseleti szavazás eredményéről készült jegyzőkönyvet és az egyéb választási iratokat – az (5) bekezdésben foglalt jegyzőkönyv kivételével – a külképviseleten működő szavazatszámoló bizottság elnöke haladéktalanul az Országos Választási Bizottsághoz szállítja.

(4) A választás eredményét a szavazatszámoló bizottságok és a külképviseleteken működő szavazatszámoló bizottságok – a (3) bekezdés szerint az Országos Választási Bizottsághoz eljuttatott – jegyzőkönyvei alapján az Országos Választási Bizottság állapítja meg a jegyzőkönyvek beérkezését követően.

(5) A külképviseleti szavazás eredményéről kiállított jegyzőkönyv egy példánya a külképviseleten – a szavazás magyarországi lezárását követően – három napig megtekinthető. Ezt követően a jegyzőkönyvet az Országos Választási Irodához kell továbbítani.

(6) A külképviseleti szavazás választási iratait az Országos Választási Irodában a 75. § (3) bekezdése szerint kell kezelni.”

III.

Az indítvány alapján az Alkotmánybíróság elsőként azt vizsgálta, hogy megállapítható-e a mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenesség amiatt, mert a Ve. nem állapította meg a szavazás napján külföldön tartózkodó választópolgárok szavazásának rendjére vonatkozó eljárási szabályokat az országgyűlési képviselői választások és az országos népszavazás esetén.

Az Alkotmánybíróságnak a mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenesség megállapítására irányuló hatáskörét az Alkotmánybíróságról szóló 1989. évi XXXII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 49. §-a szabályozza. Az Abtv. 49. § (1) bekezdése szerint, ha az Alkotmánybíróság hivatalból vagy bárki indítványára azt állapítja meg, hogy a jogalkotó szerv a jogszabályi felhatalmazásból származó jogalkotói feladatát elmulasztotta, és ezzel alkotmányellenességet idézett elő, a mulasztást elkövető szervet – határidő megjelölésével – felhívja feladatának teljesítésére. Az Alkotmánybíróság állandó gyakorlata szerint a jogalkotó szerv jogalkotási kötelezettségének konkrét jogszabályi felhatalmazás nélkül is köteles eleget tenni, ha az alkotmányellenes helyzet – a jogi szabályozás iránti igény –

annak nyomán állott elő, hogy az állam jogszabályi úton avatkozott bizonyos életviszonyokba, és ezáltal az állampolgárok egy csoportját megfosztotta alkotmányos jogai érvényesítésének lehetőségétől [22/1990. (X. 16.) AB határozat, ABH 1990, 83, 86.]. Az Alkotmánybíróság mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenességet állapít meg akkor is, ha alapjog érvényesüléséhez szükséges jogszabályi garanciák hiányoznak [37/1992. (VI. 10.) AB határozat, ABH 1992, 227, 232.].

Az Alkotmánybíróság korábban már foglalkozott a szavazás napján külföldön tartózkodó választópolgárok aktív választójogának gyakorlására vonatkozó jogi szabályozás alkotmányossági kérdéseivel. A 3/1990. (III. 4.) AB határozatában alkotmányellenesnek minősítette és megsemmisítette az országgyűlési képviselők választásáról szóló 1989. évi XXXIV. törvénynek azt a rendelkezését, amely kimondta, hogy a választásban akadályozott az, aki a választás napján külföldön tartózkodik. A határozat indoklásában kifejtette, hogy a szabály nem alkotmányellenes azon állampolgárok tekintetében, akiknek nincs magyarországi lakóhelyük, de sérti azoknak a magyar állampolgároknak az Alkotmány 70. § (1) bekezdésében biztosított alapvető jogát, akik belföldi lakóhellyel rendelkeznek, csak a választás napján tartózkodnak külföldön. „Az átmeneti külföldön tartózkodás ugyanis a modern hírközlési és közlekedési viszonyok mellett nem képezheti akadályát az állampolgári jogok gyakorlásának.” (ABH 1990, 25, 26.)

E határozatában az Alkotmánybíróság felhívta a jogalkotó figyelmét a következőkre is:

„A törvényi rendelkezés részbeni megsemmisítése folytán joghézag keletkezett, mivel a választási törvényben nincs rendelkezés arra vonatkozóan, hogy a választás napján külföldön tartózkodó magyar állampolgárok a választási jogukat hogyan gyakorolhatják. Erre tekintettel az Országgyűlésnek ezt a joghézagot – lehetőség szerint már a jelen választásokra kiható hatállyal – a választás titkoságának követelményét szem előtt tartva jogalkotással kellene pótolni.” (ABH 1990, 25, 26–27.)

Az Országgyűlés akkor a szabályozás hiánya miatt létrejött alkotmányellenes helyzetet úgy oldotta meg, hogy az Alkotmány módosításával szűkítette az aktív választójoggal rendelkező magyar állampolgárok körét, a Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény módosításáról rendelkező 1994. évi LXI. törvény 2. § (1) bekezdésével ugyanis a következőképpen módosította az Alkotmány 70. § (1) bekezdését:

„(1) A Magyar Köztársaság területén élő minden nagykorú magyar állampolgárnak joga van ahhoz, hogy az országgyűlési és a helyi önkormányzati, továbbá a kisebbségi önkormányzati választásokon választható és – ha a választás, illetőleg népszavazás napján az ország területén tartózkodik – választó legyen, valamint országos vagy helyi népszavazásban és népi kezdeményezésben részt vegyen.”

Az Alkotmány 70. § (1) bekezdésének ilyen tartalmú módosítására tekintettel a Ve. megalkotása során nem me-

rült fel a külföldön történő szavazás rendjére vonatkozó szabályozás igénye.

Az Alkotmány 70. § (1) bekezdésének a Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény módosításáról rendelkező 2002. évi LXI. törvény 7. §-a által megállapított – 2004. május 1-jén hatályba lépett – hatályos rendelkezése az aktív választójog korábbi alkotmányi korlátozását megszüntette, minden Magyarországon lakóhellyel rendelkező nagykorú magyar állampolgár számára biztosítja mind az aktív választójogot, mind az országos népszavazásban való részvétel jogát. Így az aktív választójog és az országos népszavazásban való részvétel joga az Alkotmány 70. § (1) bekezdése alapján megilleti azokat a magyarországi lakóhellyel rendelkező nagykorú magyar állampolgárokat is, akik a szavazás napján külföldön tartózkodnak.

Az Alkotmány 70. § (1) bekezdésében szabályozott aktív választójog és a népszavazásban való részvétel joga olyan alkotmányos alapvető jog, amely akkor képes érvényesülni, ha az állam biztosítja gyakorlásának feltételeit, törvény szabályozza gyakorlásuk módját, garanciarendszerét. A szabályozás hiánya lehetetlenné teszi a választópolgárok számára alapvető joguk gyakorlását.

A Ve. csak az Európai Parlament tagjainak választásáról szóló 2003. évi CXIII. törvény (a továbbiakban: Epvt.) 20. §-ával beiktatott, új XI/A. fejezetében tartalmaz szabályokat a szavazás napján külföldön tartózkodó választópolgárok aktív választójogának gyakorlására nézve. E szabályok azonban csak az Európai Parlament tagjainak választása során alkalmazandók, az országgyűlési képviselők választására és az országos népszavazásra nem irányadók.

A külföldön történő szavazás szabályainak hiánya az Alkotmány 70. § (1) bekezdése alapján választójogosultsággal rendelkező állampolgárokat kizár alapvető jogaik gyakorlásának lehetőségéből. Ezért megállapítható, hogy az Alkotmány 70. § (1) bekezdését sértő alkotmányellenes helyzet keletkezett annak következtében, hogy a jogalkotó nem teremtette meg az összhangot az Alkotmány 70. § (1) bekezdésének új rendelkezése és a Ve. között, nem alkotta meg azokat az eljárási szabályokat, amelyek a választójogosultság Alkotmányban történő kiszélesítésére tekintettel minden választópolgár számára biztosítják a választójog gyakorlásának feltételeit.

Mindezekre tekintettel az Alkotmánybíróság – az indítványnak helyt adva – a mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenesség fennállását megállapította, kimondta: az Alkotmány 70. § (1) bekezdését sértő alkotmányellenes helyzet jött létre annak következtében, hogy az Országgyűlés nem alkotta meg azokat a rendelkezéseket, amelyek a választás napján külföldön tartózkodó, az Alkotmány alapján választójogosultsággal rendelkező állampolgárok számára az országgyűlési képviselők választásán aktív választójoguk gyakorlásának, illetőleg az országos népszavazáson való részvételük módját és garanciáit szabályozzák.

Az Alkotmánybíróság a mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenesség megállapítása mellett az Abtv. 49. §-ában foglaltaknak megfelelően felhívta az Országgyűlést jogalkotási feladatának teljesítésére. Az Alkotmánybíróság a jogalkotási feladat teljesítésére irányuló felhívását – eddigi gyakorlatától eltérően – arra tekintettel határozta meg, hogy e határozat meghozatalának időpontjában több országos népszavazás elrendelésére irányuló, illetőleg időközi választási eljárás van folyamatban. Elkerülendő azt, hogy e népszavazások, illetőleg a szükségessé váló időközi választások lebonyolítására – a szabályozás hiányossága miatt – alkotmányellenes helyzetben kerüljön sor, valamint figyelemmel a mulasztás megszüntetésére irányuló törvényjavaslat országgyűlési tárgyalásának előrehaladott voltára, az Alkotmánybíróság arra hívta fel az Országgyűlést, hogy jogalkotási feladatának az országos népszavazással és az országgyűlési képviselők választásával (az országos népszavazásról és népi kezdeményezéséről szóló 1998. évi III. törvény 14–16. §, Ve. 115. §) kapcsolatos törvényi határidőkre is tekintettel haladéktalanul tegyen eleget.

IV.

1. Az indítvány alapján az Alkotmánybíróság vizsgálta a Ve. 99/N. és 99/O. §-ai alkotmányosságát is. Az indítványozónak – a 20/1990. (X. 4.) AB határozatra (ABH 1990, 69, 71.) hivatkozással – kifejtett álláspontja szerint a vitatott szabályok azért sértik az Alkotmány 71. § (1) bekezdését, mert a törvényhozó – mivel nem a cél eléréséhez szükséges legenyhébb módszert választotta – abban az esetben, ha csak egy választópolgár kérte a külképviseleti névjegyzékbe való felvételét, aránytalanul korlátozza a választójog titkosságát.

Az indítvány részben megalapozott.

Az Alkotmány 71. § (1) bekezdésében szabályozott szavazás titkossága önmagában nem alapvető jog, hanem a választások egyik alapelve, a választójog, illetőleg a népszavazáshoz való alkotmányos alapjog gyakorlásának, a választások demokratizmusának az Alkotmányban szabályozott egyik eljárási garanciája. Ezért az Alkotmányban szabályozott alapvető jogokat korlátozó jogszabályok alkotmányosságának megítélésére az Alkotmánybíróság által kimunkált ún. „szükségesség/arányosság” teszt alkalmazásával a szavazás rendjére vonatkozó választási eljárási szabályok alkotmányellenessége a szavazás titkosságának sérelme miatt nem ítéltető meg.

A szavazás titkosságát szabályozó 71. § (1) bekezdés az Alkotmány „A választások alapelvei” címet viselő XIII. fejezetében nyert elhelyezést. Az Alkotmány 71. § (1) bekezdése a választási rendszer klasszikus alapelveit – általános és egyenlő választójog, közvetlen és titkos szavazás – tartalmazza, a demokratikus választási rendszerrel szemben támasztott azon alkotmányos követelményeket fogalmazza meg, amelyek érvényesüléséhez szükséges

garanciarendszert a választási rendszer kialakítása, jogi szabályozása és működése során biztosítani kell.

A szavazás titkosságának követelménye azt jelenti, hogy az egyes választópolgárok által leadott szavazat tartalma semmilyen körülmények között nem kerülhet nyilvánosságra. Ez az alkotmányos alapelv azt a követelményt támasztja az állammal szemben, hogy a szavazás rendjére és a szavazatok számlálására, összesítésére olyan szabályokat köteles alkotni, és a szavazáskor olyan feltételeket köteles biztosítani, amelyek garantálják, hogy a választópolgár által leadott szavazat tartalma mások számára ne legyen megismerhető, illetőleg megállapítható.

Az Alkotmány a választójogosultságra és a választási alapelvekre vonatkozó szabályokon túl nem tartalmaz rendelkezéseket a választási rendszerre nézve, a 71. § (3)–(4) bekezdésében a törvényhozásra bízta a választási rendszerre vonatkozó szabályok megalkotását, így a választási alapelvek garanciarendszerének kialakítását is. Ennek megfelelően az Országgyűlésnek széles mozgástere van a választási szabályok megalkotásában.

„[...] [A]z Országgyűlés széles döntési szabadsággal rendelkezik a választási rendszer megválasztása, a választási eljárás szabályainak megállapítása során. A törvényhozó szabadon határozza meg a választókerületi rendszereket, a jelöltállítás, a szavazás és a mandátumszerzés rendjét. Az Országgyűlés ezt a döntési szabadságát a választójogi szabályok megalkotása során is, csak az Alkotmány keretei között gyakorolhatja, úgy köteles ezeket a szabályokat meghozni, hogy azok az Alkotmány rendelkezéseivel ne ütközzenek, Alkotmányban szabályozott alapvető jogot alkotmányellenes módon ne korlátozzanak.” (63/B/1995. AB határozat, ABH 1996, 509, 513.)

Ennek megfelelően az Országgyűlés szabad mérlegelésének tárgya az is, hogy a szavazás milyen módját rendeli alkalmazni a külföldön történő szavazás esetén. Önmagában az, hogy a törvényhozó a szavazásnak milyen rendjét szabályozza nem alkotmányossági kérdés, alkotmányossági kérdést akkor vet fel a szavazás, illetőleg a szavazatszámolás törvényi rendezése, ha szabályai az Alkotmány valamely rendelkezésével ellentétesek.

A külképviseleti szavazás szabályait, mint az Európai Parlament tagjainak megválasztására vonatkozó speciális szabályokat az Epvt. iktatta be a Ve.-be, oly módon, hogy a szavazás rendjére vonatkozó általános szabályokat adaptálta a külképviseleten történő szavazásra. Ennek megfelelően a Ve. 99/N. §-a csak néhány speciális rendelkezést tartalmaz a szavazás módjára nézve (a szavazás időtartama, legalább egy szavazófülke, legalább egy urna biztosítása), a szavazatszámolás módját pedig nem szabályozza. A 99/A. §-ában úgy rendelkezik, hogy a Ve. I–X. fejezet, valamint 89. § és 93. § rendelkezéseit a XI/A. fejezetben foglalt eltérésekkel az Európai Parlament tagjainak megválasztására is alkalmazni kell. Ennek megfelelően a szavazás módjára és a szavazatszámolásra – néhány szabály kivételével – az európai parlamenti választások során is a Ve. VIII. fejezetében megállapított általános szabályok alkalmazandók. A külképviseleten történő szavazás titkosságát tehát alapvetően a választási eljárás általános szabá-

lyai garantálják. A Ve. 99/N. és 99/O. §-a nem tartalmaz olyan rendelkezést, amely önmagában a szavazás titkosságának az Alkotmány 71. § (1) bekezdésében szabályozott követelményét sértené.

Ezért az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a Ve. 99/N. és 99/O. §-a tekintetében az Alkotmány 71. § (1) bekezdésének sérelme nem állapítható meg, ezért a vitatott rendelkezések megsemmisítésére irányuló indítványt elutasította.

2. Az indítványozó álláspontja szerint az európai parlamenti képviselők választása során a külképviseleti szavazásra vonatkozó szabályozás azért is alkotmányellenes, mert, ha egy külképviseleten egy választópolgár adja le a szavazatát, a szavazatszámoló bizottság a szavazás titkosságát sértő, nagy valószínűséggel meg tudja állapítani a választópolgár szavazatának tartalmát.

Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint a szavazás titkossága a választásokkal szemben támasztott feltétlen érvényesülést kívánó követelmény. A szavazás titkosságát az államnak minden körülmények között biztosítania kell. A szavazás titkosságát sérti az is, ha a szavazatok számlálása során rekonstruálható a választópolgár által leadott szavazat tartalma, a szavazatszámoló bizottság meg tudja állapítani, hogy a választópolgár milyen szavazatot adott le.

Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a külképviseleti szavazás hatályos szabályozása valóban magában rejt az indítványozó által felvetett alkotmányossági problémát. A külképviseleti szavazás esetén a szavazásra – még akkor is, ha arra alapvetően a szavazás általános szabályai az irányadók – a hazai szavazás kialakult és szigorúan ellenőrzött rendjétől eltérő, rendkívüli körülmények között kerül sor. A külképviseleti szavazás során kisszámú – nem tekinthető kivételes helyzetnek az sem, hogy csak egyetlen – szavazó adja le a szavazatát. Ezért a külképviseleti szavazás esetén a szavazás titkosságának biztosítása fokozott garanciákat igényel. A szavazás titkossága követelményének biztosítására már fent idézett, 3/1990. (III. 4.) AB határozatában is felhívta az Alkotmánybíróság a jogalkotó figyelmét. A Ve.-nek a külképviseleti szavazásra vonatkozó szabályai nem biztosítják teljes körben a szavazás titkosságának garanciáit. Így nem biztosított a szavazás titkossága az indítványozó által felvetett esetben sem, amikor a külképviseleten csak egy választópolgár adja le a szavazatát. Ebben az esetben a szavazás rendjére vonatkozó szabályok lehetőséget adnak arra, hogy a szavazatszámoló bizottság a szavazatszámolás során rekonstruálja a választópolgár által leadott szavazat tartalmát. A választópolgár szavazatának tartalmára való következtetést lehetővé teszi a leadott szavazatok kis száma, a kisszámú szavazat miatt nyomon követhető a szavazatok leadásának sorrendje. (A Ve. 64. §-a alapján elsőként az urna lezárásakor és az ellenőrző lap elhelyezésekor jelen lévő választópolgár adja le a szavazatát, a 99/N. § (5) bekezdése alapján a szavazatszámoló bizottság tagja csak akkor lehet elsőként szavazó választópolgár, ha a

szavazás lezárását megelőző óráig egyetlen választópolgár sem szavazott.)

Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint a választópolgár által leadott szavazat megismerhetősége az ilyen esetekben a szavazás titkosságának sérelmét eredményezi.

A törvényhozó ezt az alkotmányossági problémát a 2004. évi európai parlamenti választások esetében megoldotta. A választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény módosításáról rendelkező 2004. évi XLIII. törvény új 172. §-sal egészítette ki a Ve.-t. Ebben úgy rendelkezett, hogy a 2004. évi európai parlamenti választásokon szavazatszedő bizottságok nem működnek. Az urna felbontását és a szavazatok számlálását, a külképviseleti szavazás eredményének megállapítását az Országos Választási Bizottság három erre kijelölt tagjának hatáskörébe utalta. Ez a szabályozás csak egyszeri alkalommal, a 2004. évi európai parlamenti választások alkalmával volt alkalmazandó, a 2004. évi választások lezárultával hatályát veszítette.

Következésképpen a szavazás titkosságának garancia-rendszere a Ve.-nek a külképviseleti szavazásra vonatkozó hatályos szabályozásában hiányos, amely hiányosság a következő európai parlamenti választások során a titkosság elvének sérelmét eredményezheti.

Erre tekintettel az Alkotmánybíróság – hivatalból eljárva – megállapította, hogy az Alkotmány 71. § (1) bekezdésében szabályozott választási alapelv érvényesülését sértő, alkotmányellenes helyzet keletkezett annak következtében, hogy a törvényhozó a külképviseleti szavazás szabályozása során nem alkotta meg a szavazás titkosságát biztosító garanciális rendelkezéseket.

Egyúttal felhívta a jogalkotót arra, hogy jogalkotási kötelezettségének a rendelkező rész 1. pontjában meghatározottak szerint tegyen eleget.

Az Alkotmánybíróság a határozat Magyar Közlönyben történő közzétételét a választópolgárok széles körét érintő volta miatt rendelte el.

Dr. Holló András s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke,
előadó alkotmánybíró

Dr. Bagi István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Bihari Mihály s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Erdei Árpád s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Harmath Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kiss László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kukorelli István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Strausz János s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Tersztyánszkyne
dr. Vasadi Éva s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: 689/E/2004.

A Köztársasági Elnök határozatai

A Köztársaság Elnökének 86/2004. (IX. 14.) KE határozata dandártábornok szolgálati viszonyának megszüntetéséről

A Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter javaslatára

Dinya Lajos dandártábornok

szolgálati viszonyát

2005. február 28-i hatállyal

a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény 56. §-a (1) bekezdésének c) pontja alapján

megszüntetem

és szolgálati nyugállományba helyezem.

Budapest, 2004. augusztus 27.

Mádl Ferenc s. k.,
a Köztársaság elnöke

Ellenjegyzem:

Kiss Péter s. k.,
a Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter

KEH ügyszám: V-5/3371/2004.

A Köztársaság Elnökének 87/2004. (IX. 14.) KE határozata

kitüntetés viselésének engedélyezéséről

A külügyminiszter előterjesztésére, a Magyar Köztársaság kitüntetéseiről szóló 1991. évi XXXI. törvény

2. §-ának (3) bekezdésében kapott felhatalmazás alapján, engedélyezem a Francia Köztársaság által *Felkai Anna* részére adományozott „Francia Köztársasági Érdemrend lovagi fokozata” kitüntetés viselését.

Budapest, 2004. augusztus 31.

Mádl Ferenc s. k.,
a Köztársaság elnöke

Ellenjegyzem:

Budapest, 2004. szeptember 6.

Kovács László s. k.,
külügyminiszter

KEH ügyszám: VII-5/2753/2004.

A Kormány határozatai

A Kormány 1088/2004. (IX. 14.) Korm. határozata

**dr. Soós Adrianna kormány megbízott
felmentéséről**

1. A Kormány *dr. Soós Adrianna* kormány megbízottat e tisztsége alól 2004. szeptember 30-ával felmenti.

2. Ez a határozat 2004. szeptember 30-án lép hatályba, egyidejűleg a dr. Soós Adrianna kinevezéséről szóló 1025/2003. (III. 27.) Korm. határozat, valamint a DUNAFERR Dunai Vasmű Rt. és a DUNAFERR Cégcsoport privatizációjáról és a térségben jelentkező problémák megoldásához szükséges intézkedésekről szóló 1013/2003. (III. 4.) Korm. határozat 6. pontja hatályát veszti.

A miniszterelnök helyett:

Gyurcsány Ferenc s. k.

**VI. rész KÖZLEMÉNYEK,
HIRDETMEÉNYEK**

**A Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Földművelésügyi
Hivatalának
(4401 Nyíregyháza, Hősök tere 5.)**

h i r d e t m é n y e

Az FVM Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Földművelésügyi Hivatala értesíti a nyírlövői „Kossuth” Mg. Termelő és Szolgáltató Szövetkezet (4632 Nyírlövő, Árpád u. 1.) érdekelt részarány-földtulajdonosokat, hogy az 1993. évi II. törvény 4/B. §-ának (5) bekezdése alapján

2004. október 21-én (csütörtök) de. 10.00 órákor

a Nyírlövő település Polgármesteri Hivatal, Kossuth u. 28. alatt nyilvános sorsolást tart a nyírlövői „Kossuth” Mg. Termelő és Szolgáltató Szövetkezet használatában lévő részarány-földtulajdon helyének meghatározása céljából.

A sorsolásra kijelölt földrészlet az alábbi:

Település: Nyírlövő

Helyrajzi szám	Művelési ág	Terület (ha, m ²)	AK érték	Kiadható AK	Korlátozó intézkedés
048/9	gyümölcsös	0,2100	5,26	5,26	

A sorsolás nyilvános, azon bárki jelen lehet.

A sorsolást megelőzően – amennyiben valamennyi részarány-tulajdonos megjelenik a sorsoláson – az érdekeltek egyezséget köthetnek.

Több részarány-tulajdonos egyezsége alapuló írásbeli igényét, valamint a kisorsolt földrészletre vonatkozó cseremegállapodást a Földművelésügyi Hivatal figyelembe veszi. Az egyezsége alapuló közös igényt a sorsolás kezdetéig a helyszínen, a cserét pedig a sorsolást követő 15 napon belül lehet a Földművelésügyi Hivatalhoz írásban benyújtani.

A sorsolás a helyben szokásos módon is meghirdetésre kerül.

A sorsoláson bármely okból meg nem jelenő jogosult később a mulasztásra hivatkozva semmiféle jogot nem érvényesíthet, ebből az okból a sorsolás eredménye nem változtatható meg.

A megjelenésben akadályozott érdekelt személy szabályszerű meghatalmazással ellátott meghatalmazottal képviseltetheti magát.

Akinek a nyilvános sorsolás jogos érdekeit érinti vagy sérti, törvénysértésre hivatkozással a sorsolást követő 48 órán belül a Fővárosi és Pest Megyei Földművelésügyi Hivatalhoz címzett, de a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Földművelésügyi Hivatalnál (4401 Nyíregyháza, Hősök tere 5.) kifogást nyújthat be.

Demendi László s. k.,
hivatalvezető

**A BM Központi Adatfeldolgozó, Nyilvántartó
és Választási Hivatal közleménye**

A BM Központi Hivatal a 35/2000. (XI. 30.) BM rendelet 73. § (1) bekezdése alapján – az eddig közzétetteken kívül – az alábbi elveszett, megsemmisült gépjármű törzskönyvek sorszámát teszi közzé:

507835B
897119A
043106B
114428B
716738B
433138B
542279A
852076B
542633B
155208A
579593A
981564A
163941B
267646D
586543A
164181B
771214C
755115C
823628D
300764C
208449B
923449C
866722C
422445C
190014E
898089B
350280B
054808D
869825D
323780C
132508A
232345B
512519D
118760D
359754D
327476B
637123E
417428B
492078A
814013B
118842E
393145A
151856A
022477C
744598C
684048B
310121C
855315C

561668B
881020C
888529C
585703B
494024E
624679C
625887A
988866A
252939A
616104E
585562D
343611E
908912C
756112D
388762C
182801C
672615B
644363B
081060D
304155A
571733A
429814A
112222C
980026B
565202E
079773A
594815C
206942D
374094D
705092D
906478D
195149E
867956C
024181B
511834A
032117A
257482D
764380C
321042C
347707C
865164C
807797A
699460D
055277E
172897B
447842D
279033B
403960A
504072D
155912A
486873B
208011B
015689B
760937D
491885D
012487D

602989C	569966C
245580A	206951A
734704B	216859D
185630C	503124B
230918E	044850E
762736B	525325B
933396A	134016C
553010C	577069B
526149B	474293B
112653A	611037B
961530A	255560E
036889A	703064D
092331A	664730C
093426B	673765D
458487B	996419B
079647C	707233D
199624B	184298B
285549A	998404C
132158A	738958D
729727A	453396D
269144D	048474C
736327D	190929C
744114D	125985D
912791C	950412A
382563E	512962D
821303A	910285C
401553C	482230C
711347D	166628A
147649B	576307B
861471A	680665B
602144A	851749D
817976B	221848C
725940C	
424620E	

Közlekedési Nyilvántartó Osztály

Helyesbítés: A Magyar Közlöny 2004. évi 112. számában jelent meg az egészségügyi szakellátás társadalombiztosítási finanszírozásának egyes kérdéseiről szóló 9/1993. (IV. 2.) NM rendelet módosításáról rendelkező 70/2004. (VIII. 6.) ESZCSM rendelet (a továbbiakban: R.).

a) Az R. 4. §-ának (15) bekezdésében

– a 93/a. pont szövege a 0153-as kódszámot megelőzően helyesen:

„– **0140 Semmelweis Egyetem, Budapest (Általános Orvostudományi Kar)**”

– a 93/a. pont szövege a 0603-as és a 0940-es kódszámok és a hozzájuk tartozó intézmények között helyesen:

„– **0643 Szegedi Tudományegyetem, Orvostudományi és Gyógyszerésztudományi Centrum**”

(Kézirathiba)

b) Az R. 4. §-ának (15) bekezdésében

– a 93/b. pont a 0153-as kódszámot megelőzően helyesen:

„– **0140 Semmelweis Egyetem, Budapest (Általános Orvostudományi Kar)**”

– a 93/b. pont a 0603-as és a 0940-es kódszámok és a hozzájuk tartozó intézmények közötti sorok helyesen:

„– **0643 Szegedi Tudományegyetem, Orvostudományi és Gyógyszerésztudományi Centrum**”

(Kézirathiba)

MEGJELENT

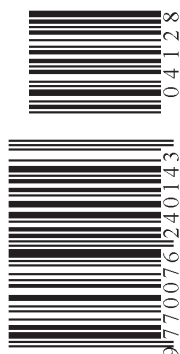
a

MAGYAR KÖZLÖNY TÁRGYMUTATÓJA

a 2004. augusztus hónapban kihirdetett jogszabályokról, illetve közzétett határozatokról
és közleményekről.

A tárgymutatót a Magyar Közlöny 128. száma tartalmazza.

A tárgymutató árát az előfizetési díj magában foglalja.

Szerkeszti a Miniszterelnöki Hivatal, a Szerkesztőbizottság közreműködésével.

A Szerkesztőbizottság elnöke: dr. Pulay Gyula. A szerkesztésért felelős: dr. Müller György. Budapest V., Kossuth tér 1—3.

Kiadja a Magyar Hivatalos Közlönykiadó. Felelős kiadó: dr. Kodela László elnök-vezérigazgató.

Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6. Telefon: 266-9290.

Előfizetésben megrendelhető a Magyar Hivatalos Közlönykiadónál

Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6., 1394 Budapest 62. Pf. 357, vagy faxon 318-6668.

Előfizetésben terjeszti a Magyar Hivatalos Közlönykiadó a FÁMA Rt. közreműködésével. Telefon/fax: 266-6567.

Információ: tel./fax: 317-9999, 266-9290/245, 357 mellék.

Példányonként megvásárolható a kiadó Budapest VIII., Somogyi B. u. 6. (tel./fax: 267-2780) szám alatti közlönypoltjában, illetve megrendelhető a www.mhk.hu/kozlonybolt internetcímen.

2004. évi éves előfizetési díj: 73 140 Ft. Egy példány ára: 161 Ft 16 oldal terjedelemig, utána +8 oldalanként +161 Ft.

A kiadó az előfizetési díj évközbeni emelésének jogát fenntartja.

HU ISSN 0076—2407

04.2305 — Nyomja a Magyar Hivatalos Közlönykiadó Lajosmizsei Nyomdája. Felelős vezető: Burján Norbert.